

Politiken Live i London

Politiken Live tog på inspirationstur til London for at deltage i Sunday Papers Live. Det er et heldagsarrangement, der er struktureret som en (fiktiv) avis, der udfolder sig på scenen. Hver sektion er en fortolkning og laves som et interview, en tale, en performance eller lignende.

Sunday Papers Live går meget op i stemningen og gør meget for at holde en uformel tone og få deltagerne til at føle sig hjemme til arrangementet. Der er gamle, bløde sofaer, tæpper, hunde og børn er velkomne og man opfordres endda til at tage sine hjemmesko med. Inden arrangementet modtager man "letters from the editor" i en meget venskabelig og humoristisk tone. De forskellige sektioner varer 20-25 minutter og til det særarrangement, vi deltog i, var der syv sektioner. Fire af dem var taler fra en forsker, en direktør, en forfatter og en aktivist. Én sektion var et interview og de sidste to sektioner var performances (musik og varieté). Til at binde dagen sammen, bruger Sunday Papers Live en konferencier, der også er meget personlig, humoristisk og interagerer med publikum.

Politiken Live tog af sted, da vi i det daglige godt kunne bruge ny inspiration til de mange events, vi holder i PRESSEN, men især fordi vi gerne vil udvikle vores koncept Politiken Festival, der er en hel weekend, hvor vi udfolder Politiken på scenen.

Erfaringer og refleksioner

Ved at deltage til Sunday Papers Live blev vi meget bevidste om, hvad vi trygt kan lade os inspirere af, men også hvad vi bestemt ikke ønsker ved vores festival - det har skærpet nogle opmærksomhedspunkter for os, særligt i forhold til service- og oplysningsniveauet fra arrangørernes side og i forhold til den stemning, vi skal skabe. Herunder gennemgår vi, hvad vi vil forsøge at bruge hos os selv, og hvad vi fremover skal være ekstra opmærksomme på.

Gode takter

Afslappet stemning

Sunday Papers Live lykkes virkelig med at skabe en stemning, hvor man føler sig velkommen og føler sig som en del af et fællesskab. Lige fra start opfordres der til at rykke sammen, at klappe ekstra meget af folk på scenen og til at stille spørgsmål. Her kan man sagtens falde i snak med en fremmed.

Scenografi

Indretningen på både scenen og i lokalet indbyder ligeledes til at sænke skuldrene. Der er bløde stole og sofaer i lange baner, og de gør meget ud af at finde venues, der skaber hygge. Vi kan tage meget med til Politiken Festival herfra. Vi kan ikke udskifte alle vores 300 plastikstole med sofaer, men vi kan bestemt skabe områder PRESSEN (vores venue), der er mere uformelle. Vi skal helt sikkert også arbejde meget på scenografien og skal på storindkøb i en genbrug.

Kreativitet og fortolkning

Sunday Papers Live er ikke bundet af en rigtig avis, som vi er, og har derfor lidt mere kreativ frihed. Men vi skal bestemt lade os inspirere af deres formater og blive bedre til at lave andet

end talks og debatter. Vi kan sagtens lade et indslag være en performance, en oplæsning af et manifest eller en fællessang.

Opmærksomhedspunkter

Publikum skal vide, hvad der skal ske

Programmet til Sunday Papers Live blev først tilgængeligt på dagen, og man køber reelt billetten i blinde. Det er ok, men til selve arrangementet var der heller ikke skiltning med programmet. Man kendte derfor ikke sluttidspunktet eller gæsterne på scenen, medmindre man fandt det på Twitter. Vi skal være grunde i vores kommunikation og vil helt konkret have et stort program hængende til festivalen. Det er vigtigt for os, vores gæster ved, hvad de går ind til.

Ingen panik

Det er ikke en ny erfaring for os, men vi er blevet ekstra opmærksomme på, hvor vigtigt det er, at personalet udstråler ro, også selvom der måske er travlt i kulisserne.

Forberedelse, forberedelse, forberedelse. Og vinkling.

De fleste sektioner havde faktisk ikke en klar vinkel. Som publikum var man i tvivl om, hvad budskabet fra talerne egentlig var, og det var mere "noget om..." end det var klar tale. Et par stykker virkede decideret uforberedte, og det er vigtigt for os, at vores gæster føler, vi har gjort os umage, når de betaler for en "levende avis" hos os. Vi skal bruge lang tid på at klæde moderatoren og optrædende på.

For familiært

Der er en hårfin grænse mellem den løsslupne tone og en næsten uhensigtsmæssig indforståethed. Det var tydeligt, at Sunday Papers Live henvendte sig til et bestemt segment, som sikkert har mange af de samme holdninger, har den samme slags (kreative) jobs og som ligner hinanden. Så har man jo ramt et segment. Men både "redaktører" for sektionerne og konferencier talte til publikum som om, alle selvfølgelig havde de samme holdninger til brexit, klimakrise, flygtninge, Trump etc. Det kunne godt blive lidt ekskluderende, og selvom vi også gerne vil tale til vores læsere/gæster i øjenhøjde, skal vi passe meget på med at antage, at de er helt ens.